

UCHWAŁA Nr 426 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 listopada 1961 r.

w sprawie przekazania niektórych nieruchomości spółdzielniom zrzeszonym w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

W celu uregulowania stanu prawnego użytkowania nieruchomości stanowiących własność Państwa, a służących do wykonania zadań spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Nieruchomości stanowiące własność Państwa, które w dniu 31 grudnia 1960 r. były w całości zajmowane lub w inny sposób wykorzystane przez spółdzielnie zrzeszone w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, zostaną na wniosek tych spółdzielni przekazane im w użytkowanie, jeżeli są nadal niezbędne do wykonywania ich zadań planowych.

2. Nie będą jednak przekazane:

- 1) nieruchomości położone na terenie miast i osiedli oraz nieruchomości położone poza granicami administracyjnymi miast i osiedli, włączone do planu zagospodarowania przestrzennego miasta (osiedla), jeżeli użytkowanie ich przez spółdzielnię nie jest zgodne z planem zagospodarowania przestrzennego, a w razie jego braku — z wstępnie ustalonymi założeniami tego planu,
- 2) nieruchomości nie objęte przepisem pkt 1, jeżeli dalsze ich użytkowanie przez spółdzielnię byłoby sprzeczne z zasadami właściwej lokalizacji zakładu pracy lub innych urządzeń spółdzielni znajdujących się na nieruchomości.

§ 2. Powiatowe i równorzędne związki spółdzielni zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” sporządzą wykazy nieruchomości, o które się ubiegają, i przedstawią je wraz z wnioskami o przekazanie właściwym organom prezydium powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) w zasadzie w terminie do dnia 31 marca 1962 r. We wnioskach należy szczegółowo określić nieruchomość, która ma być przekazana, i za-

łączyć opinię wojewódzkiego związku gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” co do niezbędności nieruchomości dla wykonania planów spółdzielni.

§ 3. Decyzję o przekazaniu wydają właściwe organy prezydium powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) w terminie 3 miesięcy od daty złożenia wniosku. Jeżeli nieruchomość jest położona na terenie gromady, decyzja powinna być wydana po zasięgnięciu opinii biura prezydium gromadzkiej rady narodowej. Odwołania od decyzji właściwego organu prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) rozstrzygają właściwe organy prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w terminie 2 miesięcy od dnia wniesienia odwołania.

§ 4. Przekazanie nieruchomości położonych w granicach miast i osiedli oraz na tych terenach gromad, które zostały włączone do planu zagospodarowania przestrzennego miasta (osiedla), następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) oraz w przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie. Przekazanie innych nieruchomości następuje zgodnie z § 21 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1949 r. w sprawie przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 47, poz. 354).

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się właściwym ministrom, prezdydium rad narodowych i Zarządowi Głównemu Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 24 października 1961 r.

w sprawie zawieszenia członkom spółdzielni produkcyjnych spłaty należności za państwowe nieruchomości rolne nabyte w Banku Rolnym.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkom spółdzielni produkcyjnych, którzy zawarli umowy kupna-sprzedaży lub umowy przyrzeczenia kupna-sprzedaży państwowej nieruchomości rolnej na zasadach ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), i nieruchomość

tę wnieśli w całości jako wkład do spółdzielni produkcyjnej, przysługuje prawo do zawieszenia spłaty reszty ceny kupna tej nieruchomości.

2. Zawieszenie spłaty reszty ceny kupna (ust. 1) ustaje, gdy członek spółdzielni produkcyjnej wyłączy swe grunty w całości lub w części ze wspólnej uprawy bądź wystąpi ze spółdzielni produkcyjnej, bądź zostanie z niej usunięty i w związku z tym nastąpi wydzielenie jego wkładu z arealu spółdzielni produkcyjnej.

§ 2. 1. Wniosek członka spółdzielni produkcyjnej o zawieszenie spłaty reszty ceny kupna powinien być zaopiniowany przez zarząd spółdzielni produkcyjnej z podaniem da-

ty wstąpienia członka do spółdzielni i obszaru gruntów wniesionych jako wkład do spółdzielni.

2. Decyzje o zawieszeniu bądź ustaniu zawieszenia spłaty reszty ceny kupna wydaje organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej i powiadamia o tym zarząd spółdzielni produkcyjnej oraz właściwy oddział Banku Rolnego.

§ 3. W okresie zawieszenia spłaty reszty ceny kupna nieruchomości nie nalicza się oprocentowania.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski

360

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 października 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uprządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 5 kwietnia 1958 r. w sprawie ceny, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski z 1958 r. Nr 24, poz. 143, z 1959 r. Nr 1, poz. 4 i z 1960 r. Nr 24, poz. 116) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8 wprowadza się ust. 3, 4 i 5 w brzmieniu:

„3. Od nie uiszczonych w terminie rat nabywcy są zobowiązani zapłacić odsetki zwłoki w wysokości 0,5% za każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki, nie więcej jednak niż 20% zadłużenia.

4. W przypadkach trudności płatniczych wywołanych wyjątkowymi okolicznościami, jak nieurodzaj, po-

wódź, pożar, gradobicie, śmierć lub ciężka choroba, mogą być udzielane ulgi w spłacie zapadłych należności. Ulgi te polegają na odroczeniu terminu płatności raty na okres do lat pięciu lub na rozłożeniu zapadłych rat na terminy płatności rat następnych przypadających w okresie pięciu lat.

5. Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty nie pobiera się odsetek zwłoki.”;

2) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykazy państwowych nieruchomości rolnych, przeznaczonych do sprzedaży, sporządzają organy administracji rolnej prezydium powiatowych rad narodowych i przekazują je oddziałom Banku Rolnego z oznaczeniem obiektów, dla których są aktualne dowody pomiarowe i klasyfikacyjne.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: M. Jagielski

361

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 21 października 1961 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Białowodzka Góra nad Dunajcem” obszar lasu o powierzchni 65,01 ha w Leśnictwie Łososina Dolna Nadleśnictwa Państwowego Nowy Sącz, położony w miejscowości Białowoda, w gromadzie Tęgorze, w powiecie nowosądeckim województwa krakowskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały 1 i 2, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1948/1949 — 1957/1958 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i turystycznych naturalnych zespołów buczyny karpackiej i dąbrowy oraz roślinności skalnej, porastających zbocza i szczyt Białowodzkiej Góry w Be-

skidzie Wyspowym, a zawierających rzadkie elementy florystyczne.

4. Na terenie rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobieranie użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody,

b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,

c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin i ich części,

d) zbiór ściółki leśnej, pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich czynności gospodarczych, z wyjątkiem koniecznych zabiegów zmierzających do zachowania natury tego typu lasu.